

**Documenta Desiderii, Amoris & Honoris Supremi, Quibus Venerandi Senis
Supra-Septuagenarii ... Viri Dn. D. Heinrici Schuckmanni, ICTi ... Luctuosum
pariter & beatissimum ex hac vita discessum, honorificis exequiis die 24.
Septembris in Templo Jacobaeo honoratum**

Rostochi[i]: Richelius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777421909>

Druck Freier Zugang

Bodock, L.
in
H. Schuckmann.
Rost. 1656.

DOCUMENTA

Defiderii, Amoris & Honoris Supremi,

Quibus

Venerandi Senis Supra-Septuagenarii,

Nobilissimi, Amplissimi & Excellentissimi VIRI

**DN. D. HEINRICI
SCHUCKMANNI,**

Icti cordati, Practici celeberrimi, Codicis Professoris, & Serenissimorum ac Illustrissimorum Principum & Ducum Mecklenburgicorum Consilarii Consistorialis, de Provinciâ, Academiâ & Judicio Ecclesiastico optimè meriti,

Luctuosum pariter & beatissimum ex hâc vitâ discessum, honorificis exequiis die 24. Septembris in Templo Jacobæo honoratum,

Dolentes meritò prosequuntur

COLLEGÆ, AFFINES, AMICI, NEPOTES,

ROSTOCHI,

Typis Johannis Richelii, Senatûs Typogr. 1656.

HONORI SUPREMO

Venerandi Senis & Antecessoris
HENRICI SCHUKMANNI,
VIRI

Summæ Famæ, & meritorum,

*Usticiâ insignis, veteri candore, labore,
Jure, fide, Sanctâ nec pietate minor,
Fulcrum ingens Heneti, decus atque columna Roseri
Consilii magnus, nec gravitate minor*

Sic Senior Venerandus abis, tristisq; relinqvâ!

Nos miseri terras, Tu, Pater, astra tenes.

Gratiamur palmas, quas dat pro nomine JESUS!

Quam verè tibi nunc UTILIS est PIETAS?

*Symbol.
Beatissimi
JESUS
&
Pietas ad
omnia
utilis.*

Celerrimè inter occupationes Collegæ
venerando & candidissimo p. m.
scripsi

AUGUSTUS VARENIUS,

S. S. Theol. D. Hebraicorum & Ca-
teches. Christ. Profess. p. t. Vice-Re-
ctor Academ. Rost.

Extin-

EXtinctum est lumen Legum: celebrata Facultas
Lugēt: majorem non habet illa Virum.

L. M. Q.

Casp. Mauritius, D.

P. P. & Superint.

Quam mortis Domino *MORS sit pretiosa PIORUM*
Quæque det Angelicis júbila sancta Choris
Non capimus! Certa sub spe quod & ossa virebunt
Nostra hæc ut rigui folia lata soli.

Ex obitu tristissimis divini solaminis
divitias ex animo vovet

J. C. Ottonis, D.

SCHUCKMANNUS Juris columen, decus, ornamentum,
Heu cecidit! Cecidit nostri Rosa pulchra Roseti.

Vir ætate gravis, Vir servantissimus æqui,
Consiliiq; potens, prudens, cordatus; & Idem
Semper, & antiquæ fidei sectator, & os
Technarum, quas nunc sibi falsa Politica fingit,
Fallat ut incautos; Sapiens, constansq; Senator,
Integer & Judex, custos virtutis & artis;
Instar habens mundi totus teres, atqve rotundus.
Quid queror? Ad plures abiit SCHUCKMANNUS, & astris
Insertus, mundi mortalia spernit, & altâ
Despicit humanas res, & spes mente caducas.
Interea luget tantum Provincia lumen
Extinctum. Themis ipsa sui deplorat amici
Discessum. Studiofa cohors, Academia, Cives,
Et quicumque colunt, verum justumq;, queruntur
Tanti Doctori spoliatum lumine corpus,
Oprantes sanctæ collegia pristina menti.
Sed frustra. Planctu nemo revocatur ab urna;
Nec juvat, ad mundi turbas remeare beatos.

A 2

Qri

Qui bene defuncto cupitis, conspergite bustum
Floribus, & tumulo tales inscribite voces:
Hic jacet aeternum vernans Rosa, flosve Roseti,
Gloria Westphalicæ gentis, virtutis imago,
SCHUCKMANNUS Juris columnen, decus, ornamentum!

Henricus Rhane, J. D. & Prof.

O Catus rosei perit preobile fulcrum!
SCHUCKMANNUS constans, & pietate gravis.
In quo cana fides, & casta modestia morum
Eluxit, cecidit: Plangite Pierides!
Propugnator abest, Academia fundito lessum
Solvitor in lacrymas, voce manuq; treme
Syndicus amplus abest, defensor juris & equi
In cælum scandit, turba novena dole!
Quem pietas decorat, jurisq; scientia, Praxis,
Immortalem vult, mors truculenta rapit.
Cur non falce malos refecit, & parcis amicis
Qui juvère bonos, & nocuère malis?
Ab antiqua fides paulatim migrat in auras!
Fex, sentina mali candida vela ferunt.
Ipse querebatur nuper tristissima secli
Tempora, queis Studiis exiit omnis honor.
Olim, dicebat, concordia quaque ligabat,
Nunc rixis, technis, Curia, Tempa scaten.
Egressus sentes, Dumeta, Vepreta malorum,
Cælestis Nain tempea lata tenet.
Quid scorias, quid Alastora, Ahydocomasq; moreris?
In Christo vita est; Vita caduca nocet.
Hanc HEINRICUS habet gravis, Ουρανοεργος, amœnam.
Nos manet, atque tenet Crux, lacrymosa dies.
Vixit, & egregie doctos, pietate nitentes
In terris gnatos liquit honore pares.

A lacry-

*A lacrymis cessate Viri fratres, pietatis ocelli,
Et simili in cælum tendite quæso viâ.*

Hisce Nobiliss. Ampliss. Consultissimi, ac de Acade-
miâ meritissimi Jcti, Amici, dum in vivis erat,
singulariter honorandi, luctuosum funus, que-
rulam voce prosequi voluit.

Christianus Woldenbergius,
Crempâ-Holf. Phil. J. U. D. & Prof.

In tumulum Senioris benemeriti

DN. D. HENRICI SCHUCKMANNI

Qui quondam fueras decus indelebile nostrum,

Nec non Aonii gloria prima Chori;

Vir grandævæ jaces nunc funere merfus acerbo,

Et Patriæ & Nobis flebile funus eris;

Tu **SCHUCKMANNE** quidem moreris, sed conscia Virtus

Vivet, Te semper fama sequetur anus.

Incluta Rostochium nunc tanti nominis urnam

Asservat, verum Spiritus astra tenet!

Spargite nectareo, madidantia lilia, rore

Pegafides tumulos præmia digna Tibi.

Nec minus ornabit bustum Veneranda Themistis,

Et mittet tantis Manibus inferias.

Nos quoque quod tantum nunc possumus, ibimus omnes

Exsequias, multum *Vir Celebrate*, Vale.

Scribeb. Condol. E.

M. Lucas Bacmeisterus.

Justitia cordatus eras, **SCHUCKMANNE**, Sacerdos,

Communis columen præsidiumq; Rei.

Dum moreris, lacrimas urbi caussaris & orbi,

Ingenium extinctum judiciumq; dolent.

Distarat Themis ipsa Tibi sua jura, Senator

Atque Academia dextera vivus eras.

Intendis

Intendit sibi lege sua mors invida litem;

Hec nobis, unam hanc solvere non licuit!

A. Tscherningius.

Non ego prolixos scribam in tua funera versus,
Sed tribus, aut quatuor saltim, VIR Maxime, verbis,
Qua de more tua mihi sit sententia, dicam.

Magnum diva THEMIS cultorem perdidit in te,
Magnum quisque CLIENS in te, SCHUCKMANNE, Pa-
tronum;

Per te jacturam Parastata ACADEMIA fidi,
Judicis eximii sacra CONSISTORIA passa.
Ergo VIRUM THEMIS alma, CLIENS, ACADEMIA iuge,
Vosque VIRUM pariter sacra CONSISTORIA flete,
Qualis in officio fueris, SCHUCKMANNE, repertus,
Nunc, ubi ab officio semotus es, hora docebit.
Nam bona mortales tum noscere nostra solemus,
Quum sublata cadunt, quorum fuit ante potestas.

L. M. Q. scrib.

Henricus Dringenberg/

Eth. Prof.

Mi Jesu, Salva Nos, Perimus.

SCHUCKMANNUS Juris qui Doctor in Urbe Rosarum,
Codicis Interpretis quique sat acer erat,

Munere deposito, Fatis concessit, & Hortis
In Pandysiacis, Morte beatus, ovat;

Omnibus exemptus curis, omniq; labori,
Deliquitq; Animi, Cordisq; gravi.

Numquid id ergo gemes, Domus indignata Nepotum-?

Singultus dices mesta Propago frequens?

Cur non exempto curis, creperog; tumultu

Grataris potius, quod data pausa mali

Scilicet

Scilicet in terra denato corpore posito,
At Animâ in cœli, Thariadæq; sinum.
Tu potius tibi, damna gemas ACADEMIA, tanti
Ac tam Cordati, quæ data, Morte Viri;
Nam cum præcipuis Domus est privata columnis,
Corruit; hinc eadem Te quoque Fata manent.
Sed Tu Sancte DEUS, miseris succurrere rebus,
Ac Academias damna repende lacro;
Ac solare Domum Defuncti fata dolentem,
Ut placeant Illi, quæ tibi, cunqve placent.

M. I. S. P. A. N. M. S. & P. Cæs.

Sic Venerande Senex Votum supplevit Iova,
Pertæsum Vitæ duxit & ad requiem,
O benè! Nunc meritò Te terq; quaterq; beatum,
Prædico, dum in cœlis gaudia mille vides.
Vos igitur lachrymas ô dulces sistite Amici,
SCHUCKMANNI posthac Fama perennis erit.
Seniori Venerando, Affini atque Populari meo Dilecto
hec pauca L. m. g. scribèb.

M. Rembertus Sandhagen,

Ad D. Nic. V. D. M.

SCHUCKMANNUS vitæ satur hujus ad æthera scandit,
Confectus Senij debilitate gravis.
- Vivit adhuc verò (qui mortuus esse putatur)
In GNATIS; cuius Spiritus astrâ tener.

Hoc ultimi honoris ergò scrib.

M. Michael Wagnerus,

Ecclesiastes Cætharinianus.

Westphala quotqvot alit tellus & nostra Rhodante
SCHUCKMANNOS, quotqvot Traya superbus alit,
Horum

Horum nunc sequitur sua gloria fata, Vir ævo
Grandior in tumulum mittitur, ecce, suum.
Vir pietatis amans ac omnis cultor honesti
Cogitur humano more subire necem.
Os Svadæ, Themidos iustissima pompa, Lycaei
Cordatus Senior decidit exanimis.
Decidit exanimis mediis septembribus horis,
Maturus cælis fructus ut arboribus.
Scilicet excipitur nemo; pietasq; fidesq;
Immunem nullum morte vocare valent.
Nil juvat ampla domus, nihil inelyta nomina profunt,
Nec placant mortem fulva talenta Mydæ.
Mors doctos simul indoctos rapit. Ille beatus
Est, qui fert rectâ pectora plena fide.
Sicut & hic mortem Senior venerandus obivit,
Mens cuius superæ gaudia lucis habet.
Natorum mens est nuuc & turbata nepotum,
Funere præchari patris aviq; sui
Sanct at inflictum vulnus minuatq; dolorem,
Et solamen iis præstet ab axe Deus!

Condolens f.

HENRICUS AMSELIUS, S. R. C.

Non ego candorem defuncti, gloria cuius
Notior est, dicam, & cum pietate fidem.
Tantum, quæ legi quondam, quæque auribus hausi
De injustâ mortis lege referre lubet.
Siccine nostrorum mors ultima meta laborum es?
Siccine cuncta ruis non remorante pede?
Scilicet id verum est verbum, quod pagina sacra
Dicit: mortalem mors sua quemque manet.
Peccatum in causâ est, imis quod in ossibus hæret
Quotquot ab Adami nomine nomen habent.

*Ergo discite mori, cui lethi causa per omnes
Festinat fibras serpere, discite mori.*

Lugens f.

VALENTINUS STEIN, Rostoch.

Heu

Heu nimum fera mors! ulli sic parcere nescis?
Sic sine lege ruens cuncta dolore replet?
Non tibi fat, passim tela inter Martia quod nunc
Tot correpta ferox corpora fundis humi.
Quin etiam nostris fato crudelis ab oris
Auffers canitie, tum pietate gravem.
Heu luctus! dolor ah! fors o fera! flebile fatum!
Hei casus subitos, ancipitesque nimis!
O Cives, Cives! largos hinc spargite fletus
Quod cecidit Patriae fida columna meae.
Sed, quonquam cecidit, cecidit tamen haud periturus:
Nam laetus caeli gaudia vera capit.

Lugens marensque, posuit

Felix Fidlerus, Rost. SS. Th. Stud.

EPITAPHIUM

Gravissimo Seni

DN. HENRICO SCHUCKMANNO

exstructum.

Nill tegit hic tumulus, lector, nisi corporis ossa,
Extremo quod erit, ut fuit ante, die.
Scis cujus fuerit? SCHUCKMANNI, nomine clari,
Quique fuit totus candidus atque pius.
Qui dum vivebat doctus, virtutis amator,
Magnus praeclarae fautor & artis erat;
Et jus tractabat, legum Jurisque peritus,
Quo mundus regitur dirigiturque bene;
Justitiaeque pio caelestis amore ferebat
Mille viae casus, tædia mille senex.
Hic perit. Sed quid? Virtus non passa perire est.
Spectatae vitae nam fuit atque pia.
Si pius, haud perit, summo sed in æthere felix
Vivit, nam requies mors solet esse piis.

Supra hunc apponebat

Michael Cordes / Rost, SS. Th. Studiosus.

B

D i t r

Q Ihr Wissen Fremd' ihr Herrscher unfer Zeiten
 Die Kostoch' billig ehr/ ja derer Lob aufbreiten
 Freund/ Feinde/ Mißgünst' selbst/ wie lange laßet ihr
 Die Thränen/ ohne Zahl/ hinfließen für und für.
 Es giebt zwar die Natur/ daß wann die Kinder sehen/
 Daß ihre Eltern den Weg alles Fleisches gehen/
 Sie herzlich seyn berübt: doch daß sie halten Ziel/
 Und endlich haubten ab des mühen Trawrens Sichel.
 Und wann man schon vermöcht durch häufig Angemezen/
 Den Seelig wehren Man ins Leben wieder setzen/
 Wolt ihr ihn wieder sehn in diesem Jammer. Thut?
 Da nichts dan lauter Angst/ Schmerz/ Leiden/ Todes qual?
 Da nur verfälschte Lieb/ da Sünd mit bösen Lüssen/
 Da Lügen/ Eiß/ Verrug/ da Laster die uns Christen
 Nicht eins zu nennen stehn. Ach seelig ist der Mann
 Der diese Sünden. Welt nicht mehr darff schawen an.
 Drüm gönnet ihm die Freud/ die er jetzt kan genießen/
 Die Welt mit ihrer Eiß / liegt nun zu seinen Füßen/
 Er darff nicht sorgen mehr/ er darff nicht erkränken sich/
 Wie er vor diesem thut/ offi seuffzend inntiglich/
 Vor grosser Herrns Argß/ daß ihn GDe möcht aufnehmen/
 In seinen Himmels Saal. Drüm stellet ein das grämen/
 Weil er nun hat erlangt/ was er von GDe begehre.
 Die Freud/ die ewig ist/ die wird ihm jetzt aewehre.
 Und ob er schon von uns nunmehr ist weggenommen/
 So werden alle wir doch balde zu ihm kommen/
 Dieß ist des Lebens Zweck/ das uns gesetzte Ziel/
 Daß man erreichen muß/ wie wo/ und wann GDe wil.

JOACHIMUS STEINIUS,
 S. S. Th. Sr.

Quantis Criminibus, Supreme Jova
 Nosmet polluimus? Subire tantas
 Qvod poenas miseros vicissim oportet,
 Et tantam iliadem patim alorum;

Qvod

Quod nostros madidos adhuc penates
Tanti discruciant subinde luctus,
Effluxit spatium modò dierum,
Qvinorumdecies, Avus quo amandus
Maternus placidam necem oppetebat,
Hinc adhuc nimio dolore corda
Tument, & lachrymis madent ocelli.
Et statim sequitur Paternus illum,
Amplectendus Avus, novosq; luctus
In nostris animis, ciet moverq;
O Sortem miseram! tenaxq; Fatum!
Sis nobis facilis, Deus benigne,
Tollens grande nefas & omne crimen,
Poenas & meritas minas repellas.
Sat nostris Patribus Severus urnas
Discussit Rhadamanthus, atq;ve tristis
Trita arena fatis. Deus Parentes
Totam & Progeniem diu reserves;

Henricus Schuckman/
Nepos.

COrda cur tundis, Genitrix Paterq;
Cur domum comples miseris querelis
Flebiles mittens gemitus subinde,
Pectore tristi?
Sed quid? Immitis rapuit Paternum,
Mors Avum nostrum? Perii misellus:
In novos planctus iterum resolvor,
Tristis & adsto.
Subleves curas Deus ò verende,
Atq;ve mordentes reprimas dolores
Nostra

Nostra Soleris, recreesq; tandem,

Langyida Corda.

Jacobus Schuckman/

Nepos.

Adfitis Fratres chari, simul atqve Sorores
Et nigris vittis redimiti tempora circum,
Vesteq; funereâ, promisso & Symbate texti,
Plangite Avos nostros immiti morte peremptos,
Qui Soliti donis inter contendere sese,
Muneribusq; domum nosmet dimittere largis
Impositâq; manu nobis benè fausta precari.
Plangite Avos, Fratres, simul & lugete Sorores,
Et precibus vestris supremum flectite Numen
Ut sit propitium nobis, clademq; restauret.

Johannes Schuckman/

Nepos.

Heu nimium fera mors! ulli sic parcere nescis?
Sic sine lege ruens cuncta dolore repleo
Non tibi sat, passim tela inter Martia quod nu-
Tot correpta ferox corpora fundis hum-
Quin etiam nostris fato crudelis ab oris
Auffers canitie, tum pietate gravem.
Heu luctus! dolor ah! fors ô fera! flebile fatum
Hei casus subitos, ancipitesq; nimis!
O Cives, Cives! largos hinc spargite fletus
Quod cecidit Patriæ fida columna meæ.
Sed, quanquam cecidit, cecidit tamen haud per-
Nam lætus cœli gaudia vera capit.

Lugens æmulus

Felix Fidlerus, Rost. SS

EPITAPHIUM
Gravissimo Seni
DN. HENRICO SCHUCKMANN
extractum.

Nill tegit hic tumulus, lector, nisi corporis ossa,
Extremo quod erit, ut fuit ante, die.
Scis cujus fuerit? SCHUCKMANNI, nomine c-
Quiq; fuit totus candidus atqve pius.
Qui dum vivebat doctus, virtutis amator,
Magnus præclaræ fautor & artis erat;
Et jus tractabat, legum Jurisq; peritus,
Quo mundus regitur dirigiturq; bene;
Justitiæq; pio cœlestis amore ferebat.
Mille viæ casus, tædia mille senex.
Hic periit. Sed quid? Virtus non passa perire est.
Spectatæ vitæ nam fuit atqve piæ.
Si pius, haud periit, summo sed in æthere felix
Vivit, nam requies mors solet esse piis.

Summa hinc ap

Michael Cordes/ Rost. SS. Th
B

